

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként 4—5 óra között található.

Nagy-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Horváth László társzerkesztőhöz Segesvárra, Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyöngyössy István társzerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓ-HIVATAL:

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 7 frt, felévre 3 frt 50 kr., negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. helyg-díj fizetendő.

Nyílttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

Közoktatásunk.

—y. Az egy év óta működő közoktatásügyi miniszter, gr. Csáky Albin egyike Magyarország legelőkelőbb államférfiainak és mint kitűnő közigazgatási erő, általános elismerésnek örvend. Mihelyt a tárcza üresedésbe jött, az ő nevét emlegették első sorban, de egyidejűleg kétélyek is támadtak az iránt, vajjon hajlandó lesz-e függetlenségét és nyugalma a pártviszályoknak annyira kitett miniszteri állással fölcserélni. Elhatározására, hogy a cabinetbe mégis belépjen, bizonyára főleg azon körülmény volt döntő befolyással, hogy hivatali elődjével, Trefort Ágosttal, benső baráti viszonyban élt s hogy ez, meg lévén győződve arról, hogy gr. Csáky kiváló jellemtulajdonságainál és szellemi képességeinél fogva a közoktatási politika fejlődésére olyannyira szükséges állandóságot és kitartást teljesen bírja, egyenesen őt kívánta utódjául. Hogy mennyire voltak jogosultak az új miniszter tehetségeihez fűződött remények, azt első parlamenti föllépésével és immár egy évi működésével a legfényesebben igazolta.

Első pillanatra azt hihetné az olvasó, hogy ezen kedvező ítélet a „Nemzet“ vagy egy más kormánypárti lap nyomán tévedt e hasábkba, a mit azon vallomással sietünk helyreigazítani, hogy a fenti sorok hű kivonatát képezik egy terjedelmes és igen rokon-szenves ismertetésnek, melyet egy igen tekintélyes külföldi lap, a müncheni „Allgemeine Zeitung“, szentel közoktatásügyi miniszterünk legújabb, XVIII. jelentésének.

Mielőtt azonban ennek legfontosabb eredményeivel foglalkoznánk, saját tárgyilagossá alászpontunk indoklásául érdekesnek tartjuk constatálni, hogy még a german „Kr. Ztg.“ is, részletesen méltatva a miniszteri jelentést, elismeri, hogy a közoktatásügy minden terén élénk tevékenység és haladás uralkodik s csupán a fölött kesereg, hogy az iskolák évről-évre haladnak a magyarosítás terén, a mivel lépést tart a népnek magyarosodása is. Ha csak ez a baja, akkor mi kétszeresen lehetünk megelégedve az elért eredményekkel és a követett iránynyal s teljes bizalommal nézhetünk

azon férfi jövő működése elé, ki már ily rövid idő alatt s nem épen kedvező, sőt mostoha viszonyok között, képes volt a külföld s a belföldi nemzetiségek elismerését kivívni.

De vessünk egy futó pillantást magára a vaskos kötetre, melynek anyaghalmazza indokolni fogja azt, ha e helyen két sarkpontra: az elemi és középiskolai oktatásra szorítkozunk. A népiskolák fejlődését az utolsó két évtized alatt az adatoknak következő összeállításá világitja meg:

	1869-ben	1888-ban
a népiskolák száma	13,798	16,622
a tanítók száma	17,792	24,379
az iskolakötelesek közül tanult	50.42%	80.73%
a fenntartási költségek	3760123 frt.	14947871 frt.

Fölösleges volna ezen számok bizonyító erejét szavakkal szaporítani; csupán azt jegyezzük meg, hogy a költségvetésben a népiskolai tanítók fizetésének növekedése 1869 óta 7.474,618 frtra rug. Mekkora a haladás a magyarosodás terén, azt a következő egybeállított adatok bizonyítják, melyeket különös figyelmébe ajánlunk azoknak, kik hangzatos hazafias frázisok mögé rejtőzve, bőkezűen szórják a germanisálás vádjait. E szerint volt:

	1869-ben	1888-ban
tisztán magyar elemi iskola	5818	8641
» nem magyar „ „	6348	5037
vegyes nyelvű „ „	1632	2944
tisztán német „ „	1232	618

Hogy mindezek dacára nincs helyén a pihenés a babérokon, azt egyebek között az iskolafenntartó közegek statistikája is mutatja, mely szerint 1888-ban volt róm. kath. elemi iskola 32.315%, községi 11.49% és állami csupán 4.73%!

Középiskolák tekintetében van 151 gymnasium és 29 reáliskola összesen 43,025 tanulóval, a kik közül 71%, azaz 28,487 magyar, 10 év előtt csak 26,203. A jelentés ezen része több ízben utal a miniszter reformterveire, melyek ma már országsszerte ismertek. „Rajta leszek, — mondja a miniszter az egységes középiskolát illetőleg — hogy e kérdés nálunk is kimerítően, minden oldalról és a legkülönbözőbb szempontokból tanul-

mányoztassék és megvitattassék, úgy hogy annak idejében mi is teljesen elkészülve és tájékozva foghassunk hozzá a reform megvalósításához.“ Egy más helyen pedig ezeket olvassuk: „Mig egyrészt arról kell gondoskodnunk, hogy érettségi vizsgálataink színvonalát emeljük, addig másrészt a tank. főigazgatóknak és miniszteri biztosoknak arra kell ügyelniük, hogy a direct praeparálásnak utját vágják.“ Bár részünkről nem vagyunk hajlandók általánosságban érettségi vizsgálataink niveauját kicsinyíteni, nagy megnyugvással vesszük tudomásul a miniszteri nyilatkozat másik részét, mely őszintén utal egy az avatottak előtt eléggé ismeretes bajra, mely sajnos, még nem egy helyen van divatban és voltaképen nem egyéb — különböző érdekek által vezérelt visszaélésnél.

A görög nyelv kérdése valóságos háborut idézett elő, mely országsszerte egy élénk, sőt szenvedélyes, de mindenesetre igen tanulságos irodalmi mozgalmat eredményezett. A tanférfiak a türelmetlenséggel határos érdeklődéssel várják a miniszter döntő határozatát, ki a vélemények csoportosulása folytán sajátos helyzetbe jutott. Mert a mig a rendes jelenség az, hogy a miniszterrel szemben az ellenzék opponál, Csákyknál azt tapasztaljuk, hogy emlékezetes német nyelvi rendeletének kivételével, az ellenzék és annak lapjai: a „Pesti Napló“, az „Egyetértés“, valamint a közvélemény és tanárság többsége erélyesen támogatják reformjavaslatainak keresztülvitelében és szüntelen kardoskodnak mellettük, mig az ellentábor egy a „Pester Lloyd“ körül tömörülő minoritássá sorvad, mely részben egy letűnt korban élő paedagogiai mamelukokból áll.

A pártérdekek által nem befolyásolt azon őszinte és meggyőződésből eredő kívánsággal zárjuk be e sorokat: vajha a miniszternek mielőbb és minél teljesebben sikerülne reformjait valósítani. Ne riaszsa őt vissza azon terhes felelősség, mely oly nagy horderejű reformtól el nem választható, melyért azonban siker esetében azon ritka öntudat fogja kárpótolni, hogy a modern európai culturának tett igen fontos szolgálatot.

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Reggeltől estig.

Írta: Tutsek Anna.

(Folytatás.)

— Szeress, szeress! — csicsergi halkan Eszternek, — győzd le büszkeségedet, menj oda hozzá, s mondd meg neki, hogy szerethet bátran, mert immár te gazdag lettél, sok sok pénzt örököltél. A szegény leányból egy hét óta gazdag örökös nő lett, a nagy-néne halála óta. Most már szerethet bátran; nincs miért félnie a szegénységtől, a küzdelmes, gondterhelt élettől . . .

— Ezt mondom meg neki?! — riad fel a leány. — Szegényen nem kellek s kínáljam magam a pénzemért? Soha, soha! . . . Ha nem akar szeretni, mert úgy tudja: még most is szegény vagyok, — ám gazdagságomért ne szeressen! . . .

— Bolond vagy! — csicsergi a fecske. — Bolond vagy, büszke vagy! . . . Lásd, az élet oly rövid, s nincs más igaz boldogsága, csak a szerelem! Mi boldogok vagyunk, mert szeretünk . . . Dobj el azt a büszkeséget. Mit érsz vele? . . . Szeress . . . szeress! . . .

Ne tovább, kicsiny fecskemadár. Lássad ime,

hogy küzd Eszter magában. Könyei feltartóztathatlanul peregnék és mintha minden könyesebb jobban elmosná azt a fényes ideal-képet szívében, melyet oly imádatlalt bálványozott. Miért nem jön oda Kálmán? Miért nem mondja: „Szeretlek, nem hagylak el. Jőjj velem, elmegyünk együtt ki a nagy világba s dolgozunk egymásért. Nem kell nekünk gazdagság, jólét és pompa — leszünk egymás gazdagsága, egymás kincse, mindene . . . És ha megosztjuk egymással a fekete kenyert, édesebb lesz az, mint a legpompásabb lakoma. Jőjj velem!“

Szegény, ábrándos leány-fej! Így nem fog szólani Kálmán soha . . .

Pedig mily boldogság lenne akkor karjait nyaka köré fűzni s mondani: „Szeretlek, Kálmán! Te fel akartál áldozni érettem mindent, én gazdaggá teszlek érte. A tied vagyok, s tied minden, a mivel bírok!“

De Kálmán nem mozdul. Még mindig ott ül, kezére hajtott fejjel, csendesesen, mozdulatlanul s csak nehéz, mély lélegzetvétéléről s felindult arcáról látszik, mily küzdelem megy végbe az ő lelkében is. Szívében azon párbajoknak egyike lön megvívva, melyek a legtöbb férfi életében előfordulnak egyszer vagy másszor; azon kinos küzdelem a szerelem és

józan, rideg megfontolás között, midőn a szív már-már dia dalmasan kiáltja: „Urad vagyok!“ De a megfontolásnak hirtelen segítségére jönnek a becsvágy, a jövő sikerei, fényes kilátásai, melyeket mind áldozatul kellene dobni szívének — és az ész ridegen feleli: „Nem vagy uram! Erős vagy, hatalmas vagy, de legyőztelek!“

— Isten áldja meg, Eszter! — szólal meg Kálmán, gyorsan felállva. Nincs tovább miért maradnom. Bocsásson meg, és ha jól akar velem, feledjen el! És ha találkozik valakivel . . . a ki inkább megérdemli, mint én — szeresse azt!

— Kálmán! — kiált Eszter, hirtelen hátra fordulva az ablaktól. — Ne hagyj el! Én nem tudok élni nélküled! — S kitárva karjait, átöleli az ifju nyakát s zokogva rejti arcát mellére.

— Meg vagy elégedve, fecske? . . . A leány szívében hamarabb véget ért a küzdelem s le lett győzve a büszkeség. Ott hatalmasabb ur volt a mindennek fölötte uralkodó szeretet, mely napfényes sugarával be-aranyozza az életet. Ott elhallgatott minden más hang, csak te beszéltél, te vagy ur, ki pedig csak szenvedést okozasz annak is, a ki hallgat reád; ki nem tudsz arról, a ki imád; nem vigasztalod azt, ki mi-

Szilágyi Dezső igazságügyminiszter, a költségvetési tárgyalás befejezte után azonnal be fogja nyújtani a képviselőháznak a kir. tábla decentralisatiójára vonatkozó törvényjavaslatot.

Az influenza tárgyában Teleki Géza gróf belügyminiszter körrendeletet intézett az ország valamennyi törvényhatóságához. E körrendelet egész terjedelmében így hangzik:

Influenza elnevezés alatt Európa több államában és hazánk területén is, járványos jelleggel egy, legnagyobb részt enyhébb lefolyású és többnyire hurutszerű tünetekkel járó betegség uralkodik, mely a lakosság nagyobb részét tömegesen, majdnem egyidejűleg lepi meg.

A betegség az ez iránt meghallgatott orsz. közegészségügyi tanács szakvéleménye szerint leginkább hirtelen rázó hideggel szokott fellépni és 2—3 napig tartó magas lázzal, a testi erők hanyatlásával, lassú fellábbadozással és ritkán kiütéssel is jelentkezett.

A kórnak három alakja különböztethető meg: 1) a gyomor bántalmazottsága: hányással, étvágytalansággal s néha hasmenéssel; 2) a hurutos alak: a légzőszervek bántalmazásával, gyakran szemköthártyalobbal; 3) az ideges alak: jelentékeny fájdalmakkal és szorongási érzettel. Ezen kóralakok egymásba is átmehetnek. A járvány magában véve rendszerint enyhe lefolyású; de ha más betegség, főleg pedig tüdőlob csatlakozik hozzá, akkor súlyos megbetegedéssé is válhatik.

A szóban lévő betegség meglephet ugyan bárkit is, de leginkább azon egyének esnek abba, a kiknek szervezetük akár eredetileg, akár pedig előrement betegség folytán meg van gyengülve, s a kik egyébként is szenvednek a légzési szervek hurutjában, így a kór behatásával szemben csekélyebb ellenálló képességgel bírnak.

Az influenza az országos közegészségi tanács szakvéleménye szerint, főleg miasmatikus fertőzőmenny által idéztetik elő; hogy vajjon terjed-e közvetlen ragályozás útján is: nincsen kétséget kizáró módon megállapítva. Ennélfogva az ellen a heveny-ragályos járványok alkalmával rendszerint fogantatba vétetni szokott óvó- és gátló intézkedések, mint például a közlekedési korlátozások, vagy a betegek szoros elkülönítése, ugyancsak fertőtlenítési rendszabályok fogantatosítása, az eddig tett tapasztalatok szerint célravezetőnek nem bizonyultak.

Ehhez képest a mi a szóban lévő betegség terjedése ellen, az adott körülmények közt, egyedül helyes és indokolt intézkedés gyanánt tűnik fel, az orsz. közegészségügyi tanács szakvéleménye és javaslata alapján abban áll, hogy a lakosság minden meghűléstől való óvakodásra, ét- és életrendi hibák elkövetésétől való tartózkodásra kellő módon és behatólag figyelmeztessék.

Ez okból felhívom a törvényhatóságot, hogy törvényhatósága területén a legkiterjedtebb módon figyelmeztesse a lakosságot arra, hogy az influenza ellen, illetőleg annak távoltartása céljából mindenki, kivált gyermekek, aggok és beteges emberek, a meghűlést gondosan kerüljék, evésben, ivásban és bármilyen életvezetben mértékletességet tartsanak.

Nagy fontossággal bír a lakások levegőjének tisztasága, minélfogva a lakószobák — a benne tartózkodók meghűlésének kikerülésével — szellőztetendők. Kiválóan pedig szigorúan ügyeljenek magukra azok, a kik az influenzát már egyszer kiállották, hogy felgyógyulásuk után azonnal magukat újabb ártalmaknak ki ne tegyék, mivel ezek ezen betegségekre hajlamosítottaknak lenni látszanak, abba igen könnyen újból visszaeshetnek s újabb megbetegedésük súlyos következményekkel is járhat.

Egyszersmind intézkedjék a törvényhatóság az iránt, hogy a szegényebb néposztály számára a mutatózó szükséghez és a lehetőséghez képest, melegedő szobák felállíttassanak s ugyanevezett népkonyhák létesíttessenek, melyekben az illetők délben meleg és elegendő tápláló eledellel elláthatók legyenek; ugyancsak, hogy a kórházakat felkeresni óhajtok részére elegendő hely álljon rendelkezésre s a szegény betegek az orvosi segélyhez és ápoltatáshoz mindenkor késedelem nélkül hozzájuthassanak.

Végül felhívom a törvényhatóságot, hogy a kórházakban és gyógyintézetekben ápolott influenzás betegekről a szabályszerű kimutatásokat és pedig a betegség felmerülte óta egybeállított táblázatot azonnal, jövőben pedig a kór megszűntéig 8—8 naponként hozzám terjeszsze fel.

A mi pedig az iskolákat illeti, erre nézve a netán felmerülő tömegesebb megbetegülés esetén, a helyi viszonyok- és fenforgó körülményekhez képest a törvényhatóság saját ügykörében intézkedjék. Tanácsosnak látszik, hogy ha a kisebb gyermekek között az influenza mutatkozik, ezeknek osztályai bezárassanak. Budapesten, 1890. évi január hó 12-én.

Belföld.

A képviselőház jan. 14-iki üléséből.

A kereskedelmi tárcza költségvetésének folytatásos tárgyalásánál Asbóth János a vasárnapi nyugalom kérdésére tereli a ház figyelmét, annak nemzetgazdasági jelentőségét s fontosságát fejtegetve.

Apponyi Albert gróf elismeri, hogy az ország egy része közgazdasági tekintetben kezd felvirágozni, de leginkább csak az alföldön, míg a felvidéken nyomor uralkodik; a helyes politika megkívánna, hogy miután a felvidék lakosságát a földmivel fentartani nem képes többé, e vidék közvagyonosodása ipartelepek létesítése által fokoztassék. A kivándorlásnak erőszakos eszközökkel való megakasztása mindaddig brutalis s ellenkezik a XIX. század humanus szellemével.

Szónokot a miniszter tegnapi nyilatkozatai nem elégitették ki, ő óhajtaná s a háznak joga van megkívánni, hogy a kormány törekvéseit ismerje s ezért elvárja, hogy a miniszter iparpolitikájának irányát ismertetni fogja.

A miniszter nyilatkozatából kivette, hogy a Duna-gőzhajózási társaság nem hajlandó Magyarország érdekeit a kormány által kívánt módon támogatni; de nem látja a tegnapi nyilatkozatban jelezve az irányt, mikép akarja a kormány az ország hajózási érdekeit, azaz Magyarország részvétét a külkereskedelemben biztosítani. Áttér aztán a munkakérdés socialis részére, nevezetesen a munkások betegsegélyezésére.

Alkonyodik. A fecske száll hazafelé. Sokfelé járt ma és kissé tán fáradt.

Átröpülte néhányszor a sötétkék víztükröt, s elkerült a ligetbe is még egyszer. Valahogy betévedt ott egy fenyőcsoport közé is, hol minden hallgatott, sötét volt és komor.

E titokzatos homályban nem hallzott semmi hang, csak néha mintha megmozdultak volna a fák, halkan bűgva és sóhajtván... Nem jó itt lenni... A fenyőfák panaszkodnak és sirni is tudnak...

A fecske sietett tova, ki a napfénybe, mely lehunyini készül immár.

Átröpült néhány lármás utcán, hol tolongtak az emberek, egymást döfölték és rettenetesen siettek valami ismeretlen cél felé... Csodálatos volt mindez, de a fecskét nem lepte meg. Ő már tudta azt, hogy az emberek így tesznek. Egy kissé dulakodnak itt fenn, nagyon sietnek, döfölköznek, egymás útjába váganak — aztán elcsöndesednek, egyik a másik után, s elmennek a Semmibe...

Átröpült egy facsoporton is, hol verebek vitakoztak s vittek szörnyű csiripelést véghez. Itt leszállt volna egy percre, de nem szerette a verebek társaságát. Milyen közönséges nép ez! Milyen ok nélkül lármáznak és veszekednek; felrepülnek, megint leszállnak; ide-oda ugrálnak, szökdécselnek — mind ezt miért?

(Vége következik)

zésére, balesetek elleni biztosítására s a vasárnapi nyugalomra, e kérdésekben is programot kérve a kormánytól s ajánlva, hogy e kérdések rendezésénél nem csak a munkaadókból alakított kamarák, de a munkások is hallgattassanak meg.

Neményi Ambrus Kaas beszédjére reflectálva, constátálja, hogy igen is van magyar kereskedelem; ha Kaas azt mondja, hogy Diogenes lámpásával sem képes olyat fölfedezni, úgy vagy rossz a lámpása, vagy pedig ő maga nem Diogenes. Kereskedőink magyarságát kétségbe vonni absurdum.

Az ipart nem teremtheti meg az állam, az a vállalkozók s iparosok dolga. A szövészeti ipar számára Magyarországon jó a talaj, a munkás jó, tanulékony és olcsó, de nem szabad azt Budapesten keresni; kisebb bért a szövő-ipar munkásainak sehol sem fizetnek, mint Brassóban, mely hely a szövő-ipar fejlesztésére az egész országban a legalkalmasabb. (Helyeslés.)

Átalakítást igényel a hadsereg szükségleteinek szállítási módja, s ez uton kell életképes szövő-ipart létesíteni. A szükségletek szállítását a quota arányában kell felosztani. Fejlesztendő ipari oktatásunk, mely siralmas állapotban van, s melyre annál inkább rászorultunk, mert vidéki városaink műkincsekben, melyek másutt oly nagy hatással vannak az ipar fejlesztésére, oly szegények, mint akár az alföldi pusztá.

Miután fejtegeti, hogy Magyarország ipari fejlődése Ausztriának is érdekében van, tiltakozik az onnan, ily irányu minden törekvés ellen felhangzó panaszokra. Végül kijelenti, hogy bár a költségvetés számai nem épen alkalmasak igényeinek kielégítésére, a költségvetést elfogadja, mert nem a számokat, de a nemzetgazdasági politikánkban nyilvánuló szellemet tekinti; ez pedig az uttörő reformok szelleme, mely dicsőségére, becsületére szolgál a nemzetnek.

Andaházi László a Szepesség szövő-iparának érdekében szólal fel, mely kellő állami támogatás hiányában pusztuló-félben van.

A vita ezzel befejeztetvén, Baross Gábor szólal fel. A socialis kérdések megoldásának nehézségeire utal, annak egy része csak a munkás-kérdés; kijelenti, hogy ezzel behatóan foglalkozik s úgy a betegsegélyezés, mint a baleset-biztosítás iránt előterjesztést fog tenni a háznak.

Az iparfelügyelők intézményét a törvényhozás által óhajta rendeztetni, egyelőre administratív uton s szigorubb ellenőrzés által óhajta az intézményt célirányosabbá tenni.

Szigorúan ellenőrzi, vajjon az ipartörvénynek a munkaidőre vonatkozó rendelkezései figyelembe vétetnek-e, de a feltétlen vasárnapi szünetnek nem barátja. A sok ünnep az alsóbb osztályokat nehezen sújtja s embereink még igen rászorultak, hogy munkásságra serkentessenek, — nem hogy attól visszattartsuk.

A felvidéki közgazdasági válság a jobbágyság átmenet nélküli felszabadulásának még mindig érezhető következménye. E bajon egy-két gyártelep létesítése által segíteni nem lehet. Nem mindenüvé való minden ipar; a felvidéké a faipar és kereskedelem, mely virágzik. A kormány törekszik az ország minden részére tekintettel lenni, de számolni kell a rendelkezésünkre álló anyagi erővel. A kormány kiváló gondozásának tárgya az erdélyi részek gyárainak, iparának támogatása.

Kiváló figyelmét fordítja arra, hogy a belföldi fogyasztást lehetőleg belföldi ipar legyen képes fedezni, ez a leghathatósabb eszköz az ipar fejlesztésére. Az államvasutak 20 milliónyi évi fogyasztásának 90 százaléka belföldi ipartermékekkel fedeztetik. E törekvés azonban támogatást igényel a sajtó s a társadalom részéről is, a melyre a miniszter apellál.

Az ipari oktatás terén is megtesz mindent, mi hatáskörén belül esik.

A Duna-gőzhajózási társulattal való viszonyra utalva, újból kifejti, hogy a Duna vize nemzetközi forgalmi vonal, de magyar állami hajózással akarja benépesíteni, s így a forgalmat ép úgy e folyón, mint a vasuton az állami befolyástól függővé tenni, mi annál szükségesebb, mert számos nyeresterményünk számára, s kivitelünknek majdnem csak ezek képezik tárgyát egyelőre, csak az olcsó vízi-út bir jelentőséggel. Utal végül az óriás. előnyökre, melyek a Duna szabályozásából Magyarországra háramlanak.

Mindezekben csak fokozatos haladás lehetséges, az ország pénzügyi helyzetével neki is kell számolnia. Törekvése, működésének végcélja: hazafias, nemzeti ipari s kereskedelmi politika, melyet megfontolva, de céltudatosan s határozottan létesíteni akar a kor-

attad szenved, s kárpótolod azt, ki éretted mindent elveszt...

Kálmán lassan lefejtí magáról a leány karjait, s csendesen beszél hozzá, mint egy beteg gyermekhez:

— Térjen magához, Eszter! . . . Ne tegye még nehezebbé küzdelmemet . . . Meg fog vigasztalódni, s engemet elfelejt hamar . . . Mi nem lehetünk egymáséi . . .

A leány könyei közül mosolyogva néz reá.

— De lehetünk, Kálmán! . . .

Megfogja kezét s hosszan, mélyen szemébe néz. Kálmán tűnni érzi erejét. Nehezen megőrzött önuralma el akarja hagyni, s szívének lázas dobogása mind hangosabban kiáltja: „Hallgass reám! Mit akarsz te eldobni hitvány, földi álmokért? . . . Eldobni egy nő hűséges, igaz szerelmét — miért? . . . Hiszen ez az egyetlen, igazi boldogság, ne keressed más hol” . . .

Egyszerre léptek zaja hallszik künn a folyosón, s Eszternek épen csak annyi ideje van, hogy hirtelen fülébe sugja:

— Jöjjön el ma este, még hét óra előtt. Apa színházba megy, én itthon maradok. Valamit akarok mondani — és akkor minden jól lesz. Eljön?

— Eljövök! — felel gyorsan Kálmán, s elsiet.

* * *

mány. Kéri a költségvetés illető részének megszavazását.

A tétel megszavaztatván, a hajózás költségelőirányzatánál Lukáts Gyula szólalt fel a magyar tengerparti vitorlások hathatósabb támogatása érdekében.

Élesen támadja meg a Lloyd tengeri hajózási vállalatot, mely a magyar állam által nyert támogatást arra fordítja, hogy az „Adria“ magyar tengeri hajózási társulatot károsítsa s tönkretegye, mi kivált a brazilai járatoknál tanusított magatartásából tűnik ki.

A költségvetési vita ezzel befejeztetvén, az további megjegyzés nélkül megszavaztatott.

A jövő gyűlés, tekintettel több miniszter betegségére, péntekre halasztatott, a mikor a honvédelmi, esetleg a közoktatási tárca költségvetésének megvitatása kerül sorra.

Az E. M. K. E. brassói fiókja.

Az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület“ brassói fiókja január hó 19-én délelőtti 11 órakor az „Európa“ termében rendkívüli közgyűlést tart, melyre a fiók tagjait ezennel meghívja

a választmány.

Tárgyak: 1. Az ügyrend módosítására vonatkozó választmányi javaslat tárgyalása. 2. A tisztviselői kar megválasztása s a választmány kiegészítése.

A közgyűlést megelőzőleg, d. e. 10 órakor a kaszinó könyvtár-termében a választmány tart gyűlést, melyen lehetőleg teljes számban megjelenni, annak tagjai ezennel fölkértnék.

A városi képviselő-testületnek f. hó 15-én tartott ülése.

Elnöklő polgármester az új évben tartott ezen első ülés alkalmából melegen üdvözlö a képviselő-testület tagjait s kívánja mindannyiuknak, hogy az új évben is teljes egészségben működhessenek közre városunk felvirágoztatásán.

Ezután bejelenti, hogy a képviselőtestület határozatának, mely szerint a polgármester az activ hátrálékokról és előlegekről minden év első ülésében jelentést tartozik tenni, más irányu rendkívüli elfoglaltsága miatt ez alkalommal eleget nem tehet; azonban igéri, hogy az említett jelentést mihamarább be fogja terjeszteni

Jelenti továbbá, hogy a főispán törvényadta jogánál fogva Hiemesch Ferenczet városi kapitánynya kinevezte; hogy a város által erdőgazdászati célokra a brassói takarékpénztártól fölvetett 20,000 forint teljesen vissza lőn fizetve; végül, hogy a jövedék-, — italmérési — és fogyasztási adó behajtására szükséges személyzet alkalmazva van. Ezen jelentések tudomásul vétele után Schuster K. interpellatiót intéz a polgármesterhez a városi pénztári könyvelés és elszámolás ügyében hozott szabályzatra nézve. Ezen szabályzat már a múlt év május havában el lőn fogadva és ugyanakkor kilátásba helyeztetett, hogy a városi pénzkezelés és elkönyvelés új organizatioja 1890. január 1-vel életbe fog lépni. Ez nem történt meg s ez által a városi administratio nagy kárára egy év ismét elveszett. Interpelláló azt óhajtja, hogy az ügy referense küldessék föl Budapestre, hogy annak előnyös elintéztetését siettesse.

Elnök azt válaszolja, hogy a kérdéses szabályzat véleményezés végett az állami számvevőszéknél van. Interpellálónak a referens kiküldésére vonatkozó indítványa pedig a jövő ülés napirendjére kitűzhető.

Schuster ez utóbbit nem kívánja, mert az ügy az által ismét halasztást szenved; ellenkezőleg azon nézetben van, hogy a referens kiküldését intézze el a tanács, minthogy mindössze 50—60 forintnyi költségről lehet szó.

Puscariu József kérdést intéz a polgármesterhez, vajjon mily stadiumban van a központi temető ügye.

Elnök ezen kérdésre a következő ülésben fog felvilágosítást adni.

Hubbes J. arra nézve kíván felvilágosítást, mennyire haladt a községi szabályzat revisioja s vajjon megtörténtek-e a kellő intézkedések arra nézve, hogy az új szabályzat a legközelebbi községi választás előtt készen legyen.

Elnök ezen interpellatióra válaszolva kijelenti, hogy gondoskodni fog arról, miszerint az új szabályzat idejekorán a képviselő-testület elé terjesztessék.

Ezek után a napirendre kitűzött ügyek tárgyalása következett.

(Vége következik.)

NAPI HIREK.

Szterényi József erdélyrészi kir. iparfelügyelőt, lapunk volt szerkesztőjét, a keresk. miniszter kerületének és eddigi működési körének meghagyásával február 1-vel Budapestre, a miniszteriumba helyezte át.

Felolvasás. A tanári kör idei felolvasási ciklusát f. hó 19-én kezdi meg, mely alkalommal dr. Mika Sándor főreáliskolai tanár a 17-ik századbéli menyegzői szokásokról fog felolvasni. A felolvasás vasárnap d. u. 5 órakor az „Európa“ szálló nagy termében fog megtartatni, mire t. olvasóink figyelmét felhívjuk.

Wippchen, recte Stettenheim Gyula tegnap este tartotta a „Nr. 1“ termében humoristico-satiricus felolvasását, mely alkalomból a tágas terem annyira megtelt, hogy (a felolvasó szavaival élve) ha abban csupa kopaszfejük lettek volna, egy szál haj sem hullhatott volna a padlóra. Több apróságot olvasott fel, melyek közül Wippchen lyrai költeményei, „Falb egy criticus napja“, „Miként lesz az ember millionárussá“ a legnagyobb hatást keltették. Azonban minden, a mit felolvasott, jóformán minden szava egészséges humorának volt tanubizonysága s valóban bámulatra méltó, hogy mily mestere a szójátékoknak. Helylyel-közzel csipősen satiricus megjegyzéseket, sőt ősrégi „kalauzi“ élceket is kockáztat, de ezek többé-kevésbé elvesznek szellemes, humortól szikrázó és — akarva, nem akarva — nevetésre kényszerítő egyéb viczei között. Az előkelő közönség eleinte kissé hidegen viselkedett (ugy látszik, senki sem akarta a hangos nevetést megkezdeni), de nem volt képes Stettenheim mintegy ragados humorának sokáig ellentállani; nem-sokára ki-kitörő hangos nevetés és zajos taps jutalmazták a felolvasót és jelezték egyuttal, hogy a közönség valóban jól mulatott. Azt hiszszük, a jelen voltak még igen sokáig kellemesen fognak visszaemlékezni a végignevetett tegnapi estére.

A magyar Polgári körnek ma este tartandó bálja sikeresnek ígérkezik. E helyen is ajánljuk azt az érdeklődők figyelmébe.

Rendőri hír. A lefolyt évben kereskedők és magánosok részéről, valamint a templomi gyűjtésekből 1425 forint 76 kr. gyűlt be és osztatott szét a helybeli szegények között.

Az E. M. K. E. hunyadmegyei nővélasztmánya f. hó 25-én Déván a Vigadó dísztermében fényesnek ígérkező táncestetélyt rendez.

Haláleset. Részvétellel értesülünk, hogy Demes Péter, Sepsi-Szent-György város Szemerja városrészének ref. papja, lekipasztorkodásának 29-dik évében f. hó 13-án rövid szenvedés után meghalt. Béke poraira!

A szőkefalvi ev. ref. egyház harang-alapja javára f. hó 25-én K. Nagy Pálné urnő védnökké alatt tarisznyás tánczvigalmat rendez.

Fogarasi hírek. A mint értesülünk, Fogaras megye kir. tanfelügyelője, Schreiber Ferencz betegsége miatt a vallás- és közokt. miniszteriumtól 3 havi szabadságidőt nyert. A tanfelügyelő egészségének helyreállítása céljából Fogarasról már el is távozott; helyettesítése iránt még eddig nem történt intézkedés. — A kisdédóvó-intézet f. hó 2-án megnyílt; fentartására az E. M. K. E. évi 200 forintnyi segélyt szavazott meg. — Az influenza Fogarason is föllépett, de járványszerű jelleget eddig nem öltött.

Kis-Küküllőmegye új főorvosa. Mint a „Magyar-ság“-ban olvassuk, a halálozás által megüresedett kis-küküllőmegyei főorvosi állásra dr. Bodor Zsigmond kolozsvári egyetemi tanársegéd van kizemelve. Dr. Bodor rendkívül képzett, ambitiosus és gyakorlott orvos, kizsákkészültségének és az orvostudományok terén tett tapasztalatainak eddig is sokszor adta tanujleit.

Háló- és étkező-kocsik a magyar államvasutakon. F. hó 15-dike, illetőleg 16-dika óta a m. kir. államvasutak egyes vonalain háló- és étkező-kocsik közlekednek, így a Budapest-brassói 310. és 309. számú gyorsvonatok a Budapest-Kolozsvár-Tővisi vonalrészén háló-kocsit, a Kocsárd-Tővis-Brassói részen pedig étkező-kocsit visznek magukkal. A háló-kocsik egyelőre csakis a vonat nemének megfelelő I. osztályu menetjegyekkel vehetők igénybe. A hálókocsik használatáért mindegyik utirányban, tekintet nélkül az út hosszára és a használati időtartamra, 4 forint pótdíj fizetendő, a mely illetéknek megfelelő pótdíj a hálókocsit kísérő kalauznál váltandó. Megengedik azonban az I. osztályu utasoknak, hogy egy vasuti menetjegyre, két pótdíjgyet válthassanak, mi által egy-egy utas egy egész, ugynevezett fél fülkét a háló-kocsiban

egyedül használhat. Az utasoknak joguk van a nyug-helyeket előre is megrendelni, a miért 50 kr. megrendelési díj fizetendő. Ily megrendelések a m. kir. államvasutak városi menetjegy-irodájában Budapesten (Hungaria-szálloda), továbbá a hálókocsi társulat ügynökségénél Bécsben (Kärntnerring 15.) eszközölhetők. Az étkező-kocsik csak is I. vagy II. osztályu menetjeggyel ellátott utasok által és csak is az étkezés tartamára vehetők igénybe. Kézi podgyász e kocsikban nem helyezhető el. Az étkező kocsikban úgy terítékenként, mint étlap szerint lehet étkezni. Az ételek és italok árai meg vannak szabva.

Helyreigazítás. Lapunk 6-dik számának vezércikkében „Deubel Frigyes barátunknál közel hatvan ezer fajból álló...“ mondatban hatvan ezer helyett hatezer olvasandó.

Rendkívüli irodalmi sikereket arat a „Magyar Szemle“, ezen Budapesten megjelenő kitűnő szépirodalmi hetilap. A közönség tetszése kíséri e lap reformált működését: nemrég kitűzött pályázataira pedig ötvennél több pályamű érkezett, melyek közt több igen becses munka van. Ajánljuk e derék szépirodalmi s kritikai hetilapot olvasóink becses figyelmébe. A „Magyar Szemle“ kiadóhivatala (Budapest, új-uteza 14.) kívánatra szívesen küld ingyen és bérmentve mutatóvány-számokat.

Közigazdaság.

(A bakkancsszállítás.) A kereskedelemügyi min. kir. miniszter ur ő nagyméltóságának f. hó 12-én 1246. sz. alatt kelt és e hó 17-én délbén a brassói kereskedelmi és iparkamarához megérkezett körrendeletére vonatkozólag, mely szerint a honvédség részére szükséges 34,000 darab bakkancs szállításának elvégzése céljából a magas honvédelmi miniszteriumhoz ajánlatot benyújtani nem szükséges, a kamara távirati uton ő excellentiához felvilágosításért folyamodván, a kamara sürgönyileg értesítettett, hogy a 34,000 honvédbakkancs szállítására nézve az ajánlatok az illető kamarához nyújtandók be és pedig előző bántépnél letétele nélkül. A kamarák a hozzájuk benyújtott ajánlatokat a kereskedelemügyi miniszter ur ő nagyméltóságához fogják felterjeszteni aszerint és úgy, a mint az a 70.872. számú körrendeletben rendeltetik. Miről az érdekeltek ezennel sürgősen értesítettnek.

Mesterséges selyem.

A vegyészek a caffeinnek, a kávé értékes alkotó részének mesterséges uton való előállításán fáradoznak; ha ez sikerül, akkor fölösleges lesz a kávé Brasilia, Java s a többi kávé termelő országokból importálnunk s a legjobb csésze moccát is elkészíthetjük majd egy szem kávé nélkül, a mi ma a mindenféle pótkávéval csupán azért nem lehetséges, mert mindezekben a kávénak ép egyetlen értékes alkotó része, a caffein hiányzik.

Miután pár millióra megy az importált kávé értéke, mondanunk is fölösleges, nemzetgazdasági tekintetben mily nagy vívmány volna e fölfedezés.

A vegyi ipar terén korunkban tett fölfedezések óriásiak; csak egy példára, a répacukorra akarunk még utalni.

Apáink csak czukornádból készült czukrot ismertek, s a nagy vegyész Liebig nemzetgazdasági bűnnek jelentette ki, ha Európában a földet czukorrépa s nem gabona termelésére fordítanák. Fejlődő czukoriparunk mellett ma-holnap a külföldnek is fogunk czukrot szállithatni; sok pénz, melyet régenté a külföldre vagy épen a tengerentuli gyarmatokba küldtünk, az országban marad s eltarthatjuk vele hadseregünket!

A selyem is oly iparcikk, melynek beszerzésénél a külföld adófizetői vagyunk, és pedig évenként ugyancsak egy pár millió forint erejéig.

Európa nyers-selyemtermelése régenté sokszorta virágzóbb állapotban volt, de a selyemhernyón Európában mindenféle nyavalya vett erőt s a selyemtermelés távolról sem emelkedik oly arányban, mint a fogyasztás s a nyers termény legnagyobb részét, évenként 8—9 millió kilogramm nyersselymet Európa keleti Ázsiából, nevezetesen Japán- és Chinából kénytelen importálni. Nemzetgazdasági szempontból óriási jelentőségű üzlet volna, ha sikerülne magunkat a falánk selyembogarak kegye alul emancipálni. S miért ne? A kezdet megtörtént, az irány ki van jelölve, s alig szenved kétséget, hogy már a közel jövő e kérdést kielégítő módon fogja megoldani.

Mi is a selyem? Egy vékony, fényes és erős szál, melyet a selyembogár testében az általa fogyasztott eperfalevek emésztése közben készít.

A levél cellulose tartalmát szétrágcsálja a her-

nyó s szervezete azt egy szarunemű, áttetsző anyaggá alakítja át, mely anyag tudományos neve Kerotin. A kerotin a hernyó két mirigyét tölti meg; ezekből a fonáskor két vékony szálaban ömlik ki, melyeket a hernyó egyesít. Ezen szál vegyi összetétele már lényegesen különbözik a cellulose összetételétől, melyből keletkezett; ugyanis az abban foglalt elemi alkotó részeken kívül az állati szervezeten áthaladva, nitrogent (légenyt) is vett fel, tehát nitrózott cellulose.

A francia De Chardonnet grófnak eszméje volt, ezt mechanikai uton utánozni. Tiszta cellulost vett, mely a növényeknek, főként a fának képezi alapanyagát s ebből állittatik elő gyárilag, hogy főképp a papírgyártásnak nyersanyagául szolgáljon.

Ezen cellulosehoz nitrogent kell még vegyileg kötni, mi az által történik, hogy azt kénsav és salétromsav keverékével kezeljük; az így keletkezett új anyag neve pyroxil. Miután ezt gondosan kimostuk s szárítottuk, azt 38 rész áther s 42 rész alkohol keverékében feloldhatjuk; ezen oldat a gyógyászatban alkalmazott collodium.

A collodium képezi már most az új mesterséges selyem kiinduló pontját; mechanikai eszközök segítségével szálatat fonhatunk belőle s ezeket közvetlenül használhatnók szövésre, ha ez anyag nem volna szerfelett könnyen gyulladó, sőt robbanó anyag.

Chardonnet grófnak azonban sikerült denitrózás, azaz a légeny egy részének elvonása által e nagymérvű gyúlékonyságot annyira csökkenteni, hogy a szálat a selyemnél is kevésbé gyúlékonyak, sőt teljesen eléghetetlen szálat előállítására is sikerült neki már. Mi uton érte azt el, az egyelőre titok.

A fölfedezés gyakorlati értékesítésének egyetlen akadály a egy oly gép szerkesztése, mely a folyós collodiumot selyemszál-vékonyaságu fonalakká nyújtja.

Hogy e feladat nehézségét megértjük, meg kell mondanunk, mily vastag, illetőleg mily vékony egy selyemszál; az pedig $\frac{1}{18,000}$ milliméter, azaz 18,000 szál egymás mellé téve, 1 m.-m széles tért foglalna el!

Elveiben e gép is megvan, sőt a párisi kiállításon a gépcsarnokban ki is volt állítva s gyártotta a mesterséges selymet; az eljárás lényegében abban áll, hogy a collodium hajszál-vékonyaságu üvegsöveken sajtolatik át.

A mesterséges selyem a valódi selyemtől csak abban különbözik, hogy amannál valamivel gyöngébb;

hogy szilárdságát számokban fejezzük ki, képzeljünk egy valódi selyemből font szálát, mely 1 kilogramm megterhelést bír még el; egy ugyanily vastag mesterséges selyemből font szál csak 600—700 grammot bír el. E hiányát azonban dusan pótolja olcsósága; a mig ugyanis a természetes nyersselyem kilogrammja 20—50 forintba kerül, e mesterséges selyem már ma is 6—10 forintért állítható elő.

A fölfedezés nagy horderejű, de még számos tökéletesítésre szorul, melyek bizonyára nem soká fognak magukra várni, s előreláthatólag egy új, nemzetgazdasági tekintetben nagy jelentőségű ipárgal állunk szemben, melyet hazánkban is mihamarabb meghonosítani annál kívánatosabb volna, mivel eddig kész selyemszöveteket kizárólag a külföldről szereztük be, s ily alakban óriási pénzüsségeket juttattunk a külföldnek.

Hetivásár. A tegnapi hetivásár a rendesnél jóval gyengébb volt úgy a kereslet, mint hozatal tekintetében.

A gabonapiacson az árak következőkép alakultak: Buza 6—6.50 frt, rozs 4.20—4.50 frt, zab 2.70—3.00 frt, árpa 4.50—5 frt, kukorica 3.50—3.60 frt, lenese 7 frt, paszuly 4 frt, asszuszilva 3.50—3.80 frt, borsó 5 frt hectoliterenként.

A baromfi-vásár árai a következők voltak: Csirke páronként 60—70 kr, liba darabja 1 frt, récze darabja 45—50 kr, pulyka darabja 1.50 frt, malacz 1.50 frt. Tojás 7 drb. 20 kr.

A húsarak a lefolyt héten következőkép alakultak: Sertéshus 40 kr, marhahus 32 kr, borjúhus 36 kr, zsír 50 kr, faggyu 22 kr, olvasztott faggyu 32 krajczár.

T á v i r a t o k.

Budapest, jan. 17. A képviselőház mai ülésében megkezdte a honvédelmi miniszterium költségvetésének tárgyalását, melyet ifjabb Andrássy Gyula gróf szakavatottan ismertetett, megemlítvén általános tetszés között, hogy a honvédségnek el kell foglalnia azon helyet, melyet a haderő érdeke és a magyar név dicsősége számára kijelöl. Perczel örömmel üdvözli a honvédség emelését és a magyar szellemnek, magyar nyelvnek a közös hadseregben való érvényesítését kívánja. Münnich

elismeréssel adózik a honvédség fejlődése iránt s üdvözli a keretrendszernek gyors keresztülvitelét. A honvéd tisztikar érdekében mellőzendőnek tartja a tiszteknek a közös hadseregből való áthelyezését; továbbá a Ludovicának kiterjesztését és a magyar alapítványok szaporítását kívánja. Czirer úgy találja, hogy a kormány a honvédséget a közös hadseregnek alárendeli, a helyett, hogy nemzeti hadsereget nevelne és létesítene. Bolgár a költségvetést addig meg nem szavazhatja, míg a honvédségi törvényjavaslat tárgyalva nincsen. Polónyi azt követeli, hogy a közös hadseregből a honvédséghez áthelyezett tisztek a magyar alkotmányra felelősséget vállaljanak. Végül Pulszky Ágost felszólalván, a kormányt védelmezi.

Idegen-forgalom Brassóban.

— 1890. január hó 17-én. —

"Európa" szálloda: Hell János kereskedő Bécs, König Herman kereskedő Bécs, Heller Gusztáv kereskedő Ineszt, Dr. Fischer Sándor orvos Budapest, Salamon Ferenc festő Bukarest, Konrád Gyula kereskedő Kolozsvár, Kabosi István keresk. Sinaia, Popea János kereskedő Braila.

"Bukarest" szálloda: Ohrenstein Simon kereskedő Bécs, Breischah Jakab kereskedő Bécs, Mihalovitz Ignác kereskedő Budapest, Fried Jakab kereskedő Budapest.

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyes-vonat reg. 4 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor; b) Bukarest felé: délután 2 óra 34 perczkor. **Vonatérkezések** a) Budapest felől: személyvonat délelőtt 9 óra 45 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 óra 14 perczkor; vegyes vonat este 8 óra 32 perczkor. b) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 55 perczkor. Pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonat érkezik Predeálról

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. január hó 18-án.

Román papírpénz à 20 frank	9.22 vétel	9.24 eladás
" ezüstpénz à 20 "	9.18 "	9.22 "
Napoleon d'or (aranypénz) . . .	9.32 "	9.34 "
Török lira	10.56 "	10.60 "
Arany	5.50 "	5.53 "
Orosz papírrubel	129.— "	130.— "

Társzerkesztők:

Nagy-Küküllő megye részéről: Horváth László (Segesvár.) Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton)

Felelős szerkesztő: Kis-Tétényi Walther Béla.

Laptulajdonos: Harmath Lajos.

Kiadó: Alexi könyvnyomdája.

H I R D E T M É N Y E K.

102.—1890.

Hirdetmény.

Szász-Buda község által a magas kincstártól haszonbérbe vett italmérési jogosultság f. évi január hó 27-én d. e. 10 órakor nyilvános árverés útján alhaszonbérbe fog kiadatni.

Az árverezés Szász-Buda községi irodában, hol az árverezési feltételek is megtekinthetők, fog megtartatni.

Kőhalom, 1890. jan. 11-én.

A járási főszolgabíró

(15) 3—3

Balthes.

Sz. 55. és 271. vhj. 1889.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhirre teszi, hogy a fogarasi kir. járásbíró 1889. évi 349. és 2827. számú végzése által 1889. év február hó 1-ső és július 8-ik napjain fogarasi Zakariás Márton javára odavaló Hersényi Bálint ellen 125 frt hátraléka; valamint 375 frt — kr. töke s ennek 1889. év február hó 1. napjától járó 6% kamatai, az eddig összesen 41 frt. 35 kr. perkoltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólalag felülfoglalt és 352 frt — kr. becsült többlenemű szobai butorok és 1 zongorából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak. 150 frt a követelésből törlesztve lett.

Mely árverésnek a fogarasi kir. járásbíró 1889. évi 4732. és 4733. p. sz. alatt kelt kiküldetést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis Fogarason alperes lakásán leendő eszközzésére 1890. év február hó 1-ső napjának dél-

előtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy fenti ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. törvényezikk 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Felhivatnak egyuttal mindazok, kik a lefoglalt s most elárverezendő tárgyakra elsőbbséggel bírnak és ez a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, miszerint elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdéséig szóval vagy írásban alulírt végrehajtónál az 1881. évi LX. t.-cz. 111. és 112. §§-ai értelmében a különbeni következmények terhe alatt bejelenteni el ne mulasszák.

Fogarason, 1890. évi jan. 17-én.

(19) 1—1 Gyárfás Ferencz, kir. bírósági végrehajtó.

Magas provisiót

összekötvé egy jutalékkal nyújt egy nagyobb bankintézet (részvénytársaság) bármily állásu tisztességes egyéneknek, kik törvényszerűen kiállított részletveink alapján sorsjegyeknek részletfizetésre való elárúztatásával foglalkozni akarnak. Ajánlatok — szerkesztőség Budapest, Erzsébettér 18. sz. alá címzendők.

H I R D E T É S E K

felvételnek

a kiadó-hivatalban.

PSERHOFER J.-féle

(20) 1 - 12

gyógyszertár Bécsben

Singerstrasse 15. sz. „Zum goldenen Reichsapfel.“

Vértisztító labdacok,

ezelőtt »egyetemes labdacok«, neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan igen sok oly betegség létezik, melyben e labdacok csodás hatásukat fényesen bebizonyították.

Évtizedek óta ezen labdacok általában igen el vannak terjedve, számtalan orvos rendelí azt, s alig akad család, melyben ezen kitűnő háziszerről ne volna egy kis készlet.

1 doboz 15 labdacossal 21 kr., 1 takeres 6 dobozzal 1 frt 5 kr.; bérmentelen utánvét melletti megküldéssel 1 frt 10 kr.

A pénz előleges beküldése mellett, bérmentes megküldéssel együtt 1 takeres labdac 1 frt 25 kr., — 2 takeres 2 frt 30 kr., — 3 takeres 3 frt 35 kr., — 4 takeres 4 frt 40 kr., 5 takeres 5 frt 20 kr., 10 takeres 9 frt 20 kr. (1 takeresnél kevesebb nem küldetik szét.)

Kéretik határozottan Pserhofer J.-féle vértisztító labdacokat kérni s arra ügyelni, hogy a dobozok tetején levő felírás minden dobozon a használati utasításban látható Pserhofer J. névalírással el legyen látva és pedig veres nyomásban.

Pserhofer J.-tól, 1 tégely 40 kr, bérmentes megküldéssel 65 kr.

Fagy-balzsam, hurut, rekedtség, görösköhögés stb. ellen. 1 palaczk 50 kr.

Keskeny utifü-nedv, 1 forint 20 kr.

Amerikai köszvény-kenőcs, Egy doboz ára 50 kr, bérmentes megküldés mellett 75 kr.

Por lábizzadás ellen. 1 üvegcsé 40 kr, bérmentes megküldéssel 65 kr.

Golyva-balzsam, megromlott gyomor, rossz emésztés ellen. Egy üvegcsé 22 kr.

Élet-essencia (prágai cseppek), 1 üveggel 50 kr, egy kis üveggel 12 kr.

Angol csoda-balzsam, köhögés stb. ellen. 1 dobozzal 35 kr, bérmentes megküldéssel 60 kr.

Fiaker-por, STEUDEL tanártól, sebek ellen jónak bizonyult háziszér. Egy tégely 50 kr, bérmentes megküldéssel 75 kr.

Tannochinin-hajkenőcs, BULLRICH A. W.-tól. Kitűnő háziszér megzavart emésztés minden következményei ellen.

Egy csomag ára 1 frt.

Az itt felsorolt készítményeken kívül, valamennyi az ausztriai lapokban hirdetett bel- és külföldi gyógyászati különlegesség készleten tartatik, s minden esetleg rátkáron nem levő czikk kívánatra pontosan s leggyutányosabban beszerezetik.

Postai küldemények az összeg beküldése, nagyobb megrendeléseknel utánvételt melletti a leggyorsabban eszközöltetnek.

A pénz előleges beküldése mellett (legezelszerűbben postautalvány mellett), a viteldij sokkal kevesebbe kerül, mint az utánvétel melletti való küldésnél.